

2) Az EK 39. és 43. cikkel nem ellentétes az, ha valamely tagállam nem adja meg egy szakma gyakorlásához a részleges engedélyt olyankor, amikor a kérelmező képzésének a fogadó tagállambeli képzéshez viszonyított hiányosságai hatékonyan pótolhatók a 89/48 irányelv 4. cikke (1) bekezdésében foglalt kiegészítő intézkedések alkalmazásával. Ezzel szemben, az EK 39. és 43. cikkel ellentétes az, ha valamely tagállam nem adja meg a részleges engedélyt a tevékenység megkezdéséhez olyankor, amikor azt az érdekelt kéri, és amikor a tevékenységi körök közötti különbségek olyan jelentősek, hogy valójában egy teljes képzésnek kellene alávetni a kérelmezőt, kivéve ha a tevékenység megkezdéséhez az engedély e részleges megadásának megtagadását olyan közérdekű kényszerítő indokok igazolják, amelyek alkalmasak az általuk elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépnek túl az annak megvalósításához szükséges mértéken.

(¹) HL C 226., 2003. 9. 20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2006. január 12.

a C-494/03. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Senior Engineering Investments BV kontra Staatssecretaris van Financiën ügyben (¹)

(69/335 irányelv – Tőkeemelés terhelt közvetett adók – A tőketársaságra [leányvállalat] annak anyavállalata által a tőketársaság leányvállalata [unokavállalat] részére nyújtott vagyoni hozzájárulás után tőkeilletéket kivető nemzeti szabályozás – Tőkeilleték – A jegyzett tőke emelése – Tőketartalékba elszámolt hozzájárulás – A társasági vagyon növekedése – Az üzletrészek értéknövekedése – Tag által nyújtott juttatás – A tag által más tag részére teljesített fizetés – Leányvállalat részére történt fizetés – Valódi címzett – A tőkeilleték egyszeri kivetése [a Közösségben] – EK 52. cikk [jelenleg, módosítást követően EK 43. cikk] – Letelepülés szabadsága – Nemzeti gyakorlat, amely kizárólag abban az esetben biztosít adómentességet a tőketársaság [leányvállalat] részére, ha annak leányvállalata [unokavállalat] szintén e tagállamban rendelkezik székhellyel)

(2006/C 60/05)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-494/03. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2003. november 24-én érkezett, 2003. november 21-i határozatával terjesztett elő az előtte a Senior Engineering Investments BV és a Staatssecretaris van Financiën között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó) tanácselnök, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos 2006. január 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az alapügy körülményei között az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelv által módosított, a tőkeemelés terhelt közvetett adókról szóló 1969. július 17-i 69/335/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdésére és hatodik preambulumbekzdésére figyelemmel értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja kizárja, hogy a tagállam tőkeilletéket vessen ki a tőketársaságra (a leányvállalatra) az anyavállalata által a leányvállalata (az unokavállalat) részére nyújtott hozzájárulás után.

(¹) HL C 21., 2004.01.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2006. január 17.

a C-1/04. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Susanne Staubitz-Schreiber (¹) ügyben

(„Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárások – 1346/2000/EK rendelet – Időbeli hatály – Hatáskörrel rendelkező bíróság”)

(2006/C 60/06)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-1/04. sz. ügyben a Bundesgerichtshof által a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján az e bíróság előtt Susanne Staubitz-Schreiber által indított eljárásban 2004. január 2-án előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, és J. Malenovský tanácselnökök, A. La Pergola, J.-P. Puissechet (előadó), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. Klučka, U. Lohmus és E. Levits bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha az adós a kérelem benyújtását követően, de az eljárás megindítása előtt fő érdekeltségeinek központját másik tagállam területére helyezi, továbbra is annak a tagállamnak a bírósága rendelkezik hatáskörrel az említett eljárás megindítására, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található abban az időpontban, amikor az említett adós a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtja.

(¹) HL C 71., 2004. 03. 20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2006. január 12.

a C-132/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – 89/391/EGK irányelv – Hatály – Közigazgatási szervek nem polgári személyzete – Fegyveres erők és rendőrség – Beszámítás)

(2006/C 60/07)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-132/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: L. Escobar Guerrero és H. Kreppel) kontra a Spanyol Királyság (meghatalmazott: M. Muñoz Pérez) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2004. március 11-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, R. Schingten (előadó), R. Silva de Lapuerta, P. Küris bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem ültette át egészében belső jogrendjébe a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanács irányelv 2. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 4. cikkét a közigazgatási szervek nem polgári személyzetét illetően, a Spanyol Királyság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 106., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2006. január 12.

a C-139/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A környezeti levegő minősége – Határértékek megállapítása)

(2006/C 60/08)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-139/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: G. Valero Jordana és R. Amorosi) kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2004. március 15-én kötelezettségszegés megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: J.-P. Puissechot a hatodik tanács elnökeként eljárva, S. von Bahr és A. Borg Barthet (előadó) bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2006. január 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Olasz Köztársaság – mivel nem küldte el az Európai Közösségek Bizottságának 2001-re vonatkozóan a környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv 11. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. pontja, valamint b) pontjának megfelelően a környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i 1999/30/EK tanácsi irányelv által szabályozott anyagokra vonatkozóan kért valamennyi információt – nem teljesítette a 96/62 irányelv 11. cikkének, ugyanazon irányelv 4. cikke (1) bekezdésének, az 1999/30 irányelvnek, valamint a 96/62/EK és 1999/30/EK tanácsi irányelv alapján a környezeti levegő minőségére vonatkozó éves jelentéséhez felhasználandó kérdőív meghatározásáról szóló, 2001. november 8-i 2001/839/EK bizottsági határozat 1. cikkének összefüggő rendelkezéseiből eredő kötelezettségét.
- 2) A Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 106., 2004.04.30.